

Janne giver sine erfaringer som "ekstramor" videre

Her kan du tale om alle følelser

Janne Førgaard indrømmer blankt, at hun oplevede det som en stor mundfuld at få to piger med i købet, da hun mødte sin mand. I dag har parret også to fælles døtre, og i sit firma, Ekstramor.dk, tilbyder Janne i dag andre "ekstramødre" den hjælp og coaching, hun selv savnede

■ Da Janne Førgaard, 39, for små ti år siden mødte sin mand, Søren, 51, havde han i forvejen to døtre med hver sin mor. Nemlig Sarah og Simone, som i dag er henholdsvis 13 og 20 år. I dag er børneflokket udvidet med de fælles døtre, Emma-Sophie og Josephine på syv og otte år. Lidt muntert formulert har Janne altså med sin entré i Søren's liv rettet betragteligt op på en noget ildevarslende statistik.

– Oven i købet var både Sarah og Simone omkring tre år, da han og deres respektive mødre gik fra hinanden. Det lavede vi selvsagt en del sjov med i starten, og da Josephine passerede den magiske treårsgrænse, kunne vi til vores store glæde fastslå, at det egentlig så ret lovende ud for os, smiler Janne, som dog ikke er bleg for at indrømme, at det var en gevaldig mundfuld at lukke en mand ind i sit liv og få to piger med i købet.

– Jeg var vant til et frit og uforpligtende singleliv uden børn. Der var meget spontanitet over det, og ikke mindst i årene, før vi fik børn

Begyndervanskelighederne er overstået. I dag glider det hele glat, og alle nyder hinandens selskab

"Tryghed", "Kærlighed" og "Respekt" står der på de tre sedler øverst på husets opslagstavle. De tre begreber udgør for hende idealet for det gode familieliv

sammen, skulle jeg vænne mig til, at der gik massiv planlægning i det, når pigerne meldte deres ankomst hver anden torsdag til søndag. Pludselig var det slut med bare at kunne tage et smut ind på Strøget, gå ud at spise og snuppe en tur i biografen. Eller tage på skovtur og komme hjem og smide sig foran fjernsynet. Nogle af tingene kunne vi naturligvis stadig gøre med børnene omkring os, men så blev det på deres præmisser og under alle omstændigheder med nogle helt andre film på programmet, fortæller den selvstændige coach fra Dyssegaard nord for København.

– Dertil kom hele planlægningen af ferier og den slags. For én ting var at sikre sig, at vi begge kunne få fri samtidig, men nu var

der pludselig hele to andre mødre og deres respektive planer at tage med i betragtning. Endelig er der alle de spørgsmål og dilemmaer, man støder på undervejs, og hvoraf nogle endda er ret tabubelagte: Hvad er o.k. opførsel over for et barn, der ikke er ens eget? Hvornår skal man rette ind efter hendes mor? Hvornår skal man stå stejlt på sit? Og hvornår siger man fra over for en mor, der blander sig i den måde, man gør tingene

på? Alt i alt manglede jeg nogle at vende mine følelser med. Nogle, der var i samme situation, siger Janne om baggrunden for, at hun i november sidste år satte sit firma, Ekstramor.dk, i søen.

– For mig handlede det om at

vende sine erfaringer til noget positivt. Det er blevet populært at bruge ordet "bonusmor", og det sender da også nogle positive signaler, men børnene opfatter dig ikke nødvendigvis som en bonus. Da jeg begyndte at tænke over, hvad jeg i grunden var, nåede jeg imidlertid frem til, at jeg var en ekstra resurse.

Den onde stedmor

– Vi ekstramødre er et lidt udskældt folkefærd. Tag bare begrebet "stedmor" og alle de tanker og fortællinger om onde stedmødre, som det ord kalder frem. Det forventes, at vi elsker partnerens børn, som var de vores egne. Det er bare ikke altid, at det er muligt. Mange af os gør os umage og stræber efter, at børnene skal synes, det er dejligt at være en del af vores sammenbragte familie. Men vi har ingen rettigheder eller indflydelse på deres liv og skolegang som sådan. Det er de biologiske forældres bord. Min holdning er da også, at der er én mor og én far, men det forhindrer ikke mig

i at stille mine resurser til rådighed. Eksempelvis er det Søren og pigernes mødre, der går til skolehjem samtaler, mens jeg sagtens kan deltage i temadage og andre sociale arrangementer i skolen.

– Jeg indrømmer gerne, at jeg er den mest restriktive af Søren og mig. Jeg går f.eks. ikke ind for, at børnene roder hele gulvet til et kvarter før, vi skal spise. Og spørgsmålet om sund kost ligger mig meget på sinde. Dybest set mener jeg ikke, børn har brug for en masse sukker. Og mine grænser blev sat på noget af en prøvelse, da Josephine var omkring et år gammel. For når de store piger var på besøg, røg pålægschokoladen automatisk på bordet. Josephines interesse for den røde og gule pakke var tydelig, og til sidst fik hun til min store fortrydelse et

stykke. Hun var ovenud begejstret. Alt imens sad jeg og blev mere og mere indebrændt over, at hun nu vidste, hvad chokolade var. Men resten af familien syntes, det var forrygende sjovt at opleve hendes begejstring. Og min pointe er egentlig, at den slags er ret ligegyldigt i den store sammenhæng. I dag ville jeg have taget anderledes let på det, siger Janne.

Målet er nået

Da Janne og Søren mødtes, var han børsrådgiver, mens hun var event manager i den finansielle sektor. Han er for tiden uden arbejde, mens hun allerede i 2010 startede firmaet, Koordineringskompagniet, hvor hun tilbyder administrativ assistance til mindre, selvstændige firmaer. Og for et lille år siden begyndte

Den glade, sammenbragte familie foran huset i Dyssegaard, hvor Sarah nu om stunder opholder sig hver anden fredag til søndag, mens Simone er så voksen, at hun kommer og går, som hun vil

hun tillige at tilbyde coaching til mødre i sammenbragte familier under overskriften "Ekstramor".

– Bl.a. har jeg en gang om måneden en gruppe under overskriften, Ekstramor Lounge, hvor ekstramødre kan mødes og tale om de mange udfordringer, deres dårlige samvittighed og deres "forbudte" følelser uden at møde fordømmelse. Jeg giver naturligvis også individuel coaching. Og som en nyskabelse er jeg begyndt at tilbyde lydfiles, som man kan høre på en rask køre-, gå- eller løbetur, men med medfølgende arbejdsark, så man på egen hånd kan gå i dybden med de spørgsmål, der er relevante for en.

– Min tankegang bygger i høj grad på at vende udfordringerne til noget positivt frem for at gøre sig selv til offer for omstændighederne. Hvis noget er uden for ens kontrol, må man spørge sig selv, hvor vigtigt, det i grunden er. Og hvis ekstrabørnenes mor eksempelvis skaber problemer, må man somme tider erkende, at det er lettere at ændre på sin egen adfærd end på andres. Det er grunden til, at jeg på min hjemmeside citerer Gandhi for huskereglen "Vær den forandring, du selv ønsker at se!"

– Min egen største succes som ekstramor oplevede jeg sidste år, da vi var på skiferie med alle fire piger. På tidligere ferier har vi indrettet os sådan, at Sarah og Simone delte et værelse, mens Søren og jeg sov med de små piger. Nu prøvede vi imidlertid med alle piger i ét værelse og os i et andet. Efter en nat fortrød vi dog arrangementet, da der trods alt er stor aldersforskel på dem og dermed også forskel på deres sengetider. Men da vi meddelte pigerne, at vi ville vende tilbage til den gode, gamle orden, protesterede de voldsomt, for nu havde de det jo lige så hyggeligt. Hvilket vi fik bekræftet, når vi gik forbi pigeværelset og kunne høre, hvordan musikken spillede, og hårtørreerne drønedede derindefra, husker hun.

– Da følte jeg, mit mål som ekstramor var nået. Pigerne har ikke selv valgt et liv i en sammenbragt familie. Men det er min klare ambition, at de som voksne kan se tilbage på deres barndom og føle, at det har været en fed tid, siger Janne Førgaard. □

Af Johan Isbrand
Foto: Torkel Dyrting

johan.isbrand@familiejournal.dk

EKSTRAMOR I BOGFORM

Om en måned udkommer Jannes råd og erfaringer i bogform under titlen "Førstehjælp til ekstramødre" med undertitlen, "Sådan navigerer du i en sammensat familie". De 150 sider giver med Jannes ord "konkrete værktøjer og fif – lige til at implementere i hverdagen". Prisen bliver godt og vel 200 kr. Det er også muligt at tilmelde sig Jannes nyhedsbrev. Læs om dette og meget mere på hendes hjemmeside, ekstramor.dk.